

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani)
Judecătorul: L. Lupașco,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru,

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Condratieva Inna și Condratiev Serghei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 împotriva lui Condratiev Serghei și Condratieva Inna cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018,

C O N S T A T Ă :

La 04 noiembrie 2016, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 23 (în continuare ÎMGFL nr. 23) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Condratiev Serghei și Condratieva Inna cu privire la încasarea în mod solidar a sumei de 2422,62 lei cu titlu de datorie la costul serviciilor locativ-comunale (energia termică livrată și neachitată în perioada octombrie 2014-septembrie 2016) pentru apartamentul nr.XXXXXXX, str.XXXXXX, mun.XXXXXX, compensarea cheltuielilor de judecată formate din taxa de stat în suma de 270 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apa caldă nr. 6023 din 02 octombrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica” (până la redenumire — SA „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2” din Chișinău - succesorul în drepturi al SA „Termocom” în

procedura falimentului) și ÎMGFL nr.23, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 26 septembrie 2016 datoria ÎMGFL nr. 23 la consumul de energie termică constituie suma de 12 804 036,47 lei, devenind de fapt debitorul „Termoelectrica” SA.

Reclamantul susține că, în urma consumului de energie termica, ÎMGFL nr.23 a prestat în continuare servicii de gospodărie comunală, inclusiv energie termica, către proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la rândul său au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

SA „Termoelectrica” menționează că, în caz de neachitare de către consumatori a sumelor datorate, ÎMGFL nr. 23 este în drept să acționeze consumatorii în judecată pentru încasarea datoriei, și chiar are obligația de a o face pentru a stinge creanța sa față de „Termoelectrica” SA din contul achitărilor efectuate de către consumatorii restanți.

Reclamantul indică că, ÎMGFL nr. 23 nu a acționat în judecată consumatorii restanți, inclusiv nu i-a acționat în judecată pe pârâți pentru încasarea datoriei pentru consumul energiei termice, pentru perioada octombrie 2014 – septembrie 2016, în mare parte din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată. Prin urmare, ÎMGFL nr. 23 a omis exercitarea drepturilor sale, fapt care la plasat în imposibilitate de a se achita pentru creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, cu riscul de a nu-și putea satisface creanța.

SA „Termoelectrica” notează că în conformitate cu art. 598 Cod Civil al RM, creditorul care are un interes serios și legitim poate să ia toate măsurile pentru conservarea drepturilor sale.

SA „Termoelectrica” invocă că pentru a evita consecințe prejudiciabile este în drept de a-și exercita dreptul la înaintarea acțiunii oblice, întrunind toate condițiile prevăzute în art. 598-599 Cod Civil al RM, or, SA „Termoelectrica” deține un interes serios și legitim de a conserva creanța ÎMGFL nr. 23 la consumul de energie termică, manifestată prin neglijarea sau refuzul de a-și exercita drepturile sale, creanța fiind una certă, lichidă și exigibilă, deoarece la 26 septembrie 2016, datoria ÎMGFL nr. 23 la consumul de energie termica constituite suma de 12 804 036,47 lei.

Reclamantul mai afirmă că, conform informației din Registrul Bunurilor Imobile 0100417125, pârâții sunt proprietarii apartamentului nr.XXXXXXX, din str.XXXXXX, mun.XXXXXX.

La fel reclamantul invocă că, în baza contului personal, deschis la ÎMGFL nr. 23 pe numele pârâților, ultimii au acceptat prestarea și au beneficiat

de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

SA „Termoelectrica” susține că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale pârâții, proprietari ai apartamentului nr.XXXXXXX, din str.XXXXXXX, mun.XXXXXXX, în perioada octombrie 2014 – septembrie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 2 422,62 lei.

Reclamantul solicită încasarea în mod solidar din contul lui Condratiev Serghei și Condratieva Inna a datoriei în sumă de 2 422,62 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 270 lei cu titlu de taxă de stat (f.d.4-6).

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 martie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” a fost admisă integral. S-a încasat în mod solidar din contul lui Condratiev Serghei și Condratieva Inna în beneficiul ÎMGFL nr. 23 suma de 2422,62 lei cu titlu de datorie pentru energia termică livrată și neachitată în perioada 01 octombrie 2014- -01 octombrie 2016. S-a încasat în mod solidar din contul lui Condratiev Serghei și Condratieva Inna în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 270 lei cu titlu de taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată (f.d. 60-63).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată se încadrează în prevederile legii, iar pârâții domiciliind în apartamentul nr.XXXXXXX, din str.XXXXXXX, mun.XXXXXXX, fiindu-le expediat și ordinul de plată nu au întreprins nici o măsură pentru a stinge datoria acumulată pentru energia termică livrată de reclamant, deși locuitorii care sunt conectați la sistemul centralizat de încălzire plătesc pentru siguranța și buna funcționare a sistemelor de alimentare cu apă și canalizare în perioada de iarnă.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 14 aprilie 2017, Condratiev Serghei și Condratieva Inna au depus apel împotriva hotărârii Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 martie 2017, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată (f.d. 67-68).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018 s-a respins apelul declarat de Condratiev Serghei și Condratieva Inna și s-a menținut hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 martie 2017. (f.d.97,)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 06 martie 2018 Condratiev Serghei și Condratieva Inna au contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 20 martie 2017 și încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 07 martie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, recurenții au invocat că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant nu este semnată de o persoană împuternicită, probele anexate la materialele cauzei nu au fost șampilate și semnate de executorul acestora, iar instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerație argumentele principale invocate, motiv din care solicită anularea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurenții, s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Condratiev Serghei și Condratieva Inna în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale

omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile *Delcourt* contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și *Erfar-Avef* contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea *Trevisanato* contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea *Hansen* contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea *Nersesyan* contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de *Condratiev Serghei* și *Condratieva Inna*, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Condratiev Serghei și Condratieva Inna, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de Condratiev Serghei și Condratieva Inna, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean